

016. Bijbelstudie over het BIDDEN - HIT'PALEL התפלל

Deel 1: כוונה Kavana - het vrije gebed

Deze bijbelstudie gaat over het bidden. Ik zou mij best kunnen voorstellen dat u zich nu gaat afvragen of het wel nodig is om een hele bijbelstudie te besteden aan een onderwerp dat zo vanzelfsprekend is. Ik vind van wel. Natuurlijk behoort het gebed voor iedere gelovige een centrale plaats in te nemen en ik ga er ook van uit dat dit inderdaad het geval is, maar toch bestaan er hieromtrent helaas nog veel onduidelijkheden, misverstanden, wanpraktijken en als gevolg daarvan teleurstellingen naar beide kanten toe. Weet u, wij beroepen ons allemaal op מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 7:7-10, waarin Yeshua ons de verhooring van onze gebeden niet alleen belooft, maar zelfs garandeert: ***“Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opengedaan worden. Of welk mens onder u zal, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem een steen geven? Of als hij een vis vraagt, zal hij hem toch geen slang geven?”*** Dezelfde belofte wordt in Lucas 11:9-13 herhaald: ***“Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt en wie zoekt, vindt en wie klopt, hem zal opengedaan worden. Is er soms een vader onder u, die, als zijn zoon hem om een vis vraagt, hem voor een vis een slang zal geven? Of als hij om een ei vraagt, hem een schorpioen zal geven?”*** - Een prachtige belofte, maar laten we eerlijk wezen: ervaren wij dit ook daadwerkelijk in ons eigen gebedsleven? Ontvangt echt een ieder die bidt? Ik in elk geval niet. Althans, niet altijd. Vaak wel, maar echt niet altijd. En u? Wees eerlijk! Hoe vaak heeft u om een brood gevraagd en wel degelijk een steen gekregen? Hoe vaak heeft u om een vis gevraagd en een slang gekregen of om een ei gevraagd en helaas toch een schorpioen gekregen? Ik bedoel dat natuurlijk niet letterlijk, maar dat deed Yeshua toen ook niet. Ik denk wel dat u weet wat ik bedoel. Hoewel Yeshua ons heeft beloofd dat Zijn Vader al onze gebeden zal verhoren, hebben wij allemaal wel eens meegemaakt dat het tegenovergestelde waar lijkt te zijn. Wij bidden dan zonder daarop antwoord te krijgen, wij kloppen en er wordt niet opengedaan, wij zoeken maar wij vinden niet. Hoe komt dat? Vaak wordt er in zo een situatie gezegd: “G'd verhoort wel **ALLE** gebeden, maar op Zijn tijd.” Daarmee wordt gesuggereerd dat onze gebeden wel allemaal worden verhoord, maar later, niet nu. Klopt dat? Geeft de Bijbel ons echt de belofte dat **AL** onze gebeden worden verhoord? Neen, helaas niet. Vele gelovigen moeten erkennen dat zij veel gebeden en weinig ontvangen hebben. Men probeert ons wel wijs te maken dat wij te Zijner tijd wel ontvangen zullen waarvoor wij gebeden hebben, maar dat is echt niet altijd zo. De Bijbel zegt ons juist het tegenovergestelde: ***“Gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij **VERKEERD** bidt ...”*** (יעקב Ya'aqov [Jacobus] 4:3). Hier staat dus duidelijk dat wij niet ontvangen omdat wij verkeerd bidden. Hoezo verkeerd? Wat doen we verkeerd? Wel, ik zal u slechts enkele voorbeelden noemen, maar ik weet vrijwel zeker dat iedereen dit rijtje kan aanvullen vanuit zijn of haar eigen ervaringen. Heeft u wel eens in de gebedsdienst tijdens een samenkomst meegemaakt dat u van het door een broeder of zuster uitgesproken gebed zowat geen woord kon verstaan omdat er sommigen de irritante behoefte hebben om het gebed continue te verstoren door om de haverklap luidkeels “Haaallelujah!”, “Aaamen!” of “Jeeezus! Jeeezus!” te roepen? En als u ze na de dienst op hun irritante gedrag aanspreekt dan noemen ze dat **“beamen”**. Herkent u het? Voor deze mensen is dit zogenaamde **“beamen”** blijkbaar belangrijker dan het gebed zelf, want hoe kun je iets beamen waar je geen moment naar geluisterd hebt? Waar het deze mensen in wezen om gaat is zelf op te vallen, zelf de ander te overtreffen en daarom wordt dat zogenaamde **“beamen”** steeds luidruchtiger. Maar is dit nu het bijbelse **“eenparig begeren”**? Ik dacht het niet! Een ander voorbeeld van hoe het niet moet: hoe vaak wordt door vrije gebeden niet een broeder of zuster de grond in geboord? Wellicht heeft u het ook wel eens meegemaakt dat er in uw gebedsgroep een zeer pijnlijke en gevoelige situatie in gebed wordt gebracht. Zulke gebeden om vergeving en herstel lijken heel bewogen, maar ondertussen weet iedereen over wie men het heeft en wat die persoon allemaal

misdan heeft en dat kan dus aanleiding geven tot geroddel, wat dan ook heel vaak gebeurt. Ook ik zelf heb mij in het verleden helaas wel eens daarin laten meeslepen, maar ik heb mogen leren dat dergelijke gevoelige zaken daarom beter in het verborgene van de binnenkamer in gebed bij de Eeuwige gebracht dienen te worden en niet publiekelijk. Nog een voorbeeld: heeft u wel eens in een bidstond of in een gebedskring meegemaakt dat sommige bidders zo een omhaal van woorden gebruiken dat er aan hun gebed voor uw gevoel geen einde komt? En elke keer als ze even stoppen en u eindelijk het langverwachte "Amen!" hoopt te horen, blijkt het slechts een adempauze geweest te zijn en dan gaan ze onvermoeid verder met hun langdradige gebeden. Ook deze vorm van bidden is onbijbels en aanstootgevend. Bovendien wordt hierdoor letterlijk het gras voor de voeten weggemaaid van de overige bidders, want alle gebedsonderwerpen die zij op het hart hadden, zijn immers de revue reeds gepasseerd. Vaak wordt een gebed in een bidstond ook misbruikt om een boodschap aan de aanwezigen door te geven en in dat geval praat men dus niet tot G'd, maar tot de mensen. Bidden is echter geen dialoog met mensen, maar met G'd. Toch zelfs als we met oprechte motieven deelnemen aan een bidstond, dan nog is dat niet de vorm van bidden die G'ds voorkeur geniet, want als we bidden waar anderen bij zijn, hoe goed bedoeld ook, dan communiceren we niet alleen met G'd, maar ook met andere mensen. Daarom zegt de bijbel dat u beter op een eenzame plek kunt bidden waar niemand u hoort. Dan is het heel duidelijk dat het uitsluitend gaat tussen u en uw hemelse Vader die in het verborgene ziet. Vaak zijn er in gebedskringen ook nog degenen die prachtig kunnen bidden en dat dan ook zo vaak mogelijk doen om te laten zien hoe geestelijk ze zijn. Zij incasseren de bewondering van mensen die hen voor bijzonder vrome lieden aanzien. Daarom noemt de bijbel hen huichelaars. Zij wekken de schijn dat ze G'd zoeken, maar ze zijn in feite op de eer van mensen gericht. Het juiste motief is om een ontmoeting te hebben met uw hemelse Vader. Dat moet uw doel zijn bij het bidden. Als u bidt met als doel om van alles en nog wat te vragen, dan is dat egoïstisch bidden want dan bidt u uit eigen belang. In de vertaling van "Het Boek" wordt dit egoïstisch bidden bijzonder duidelijk verwoord: "*Als u Hem alleen iets voor uw eigen genoegen vraagt, geeft Hij het niet!*" (יַעֲקֹב Ya'aqov [Jacobus] 4:3). Maar ook als u bidt omdat u zich schuldig voelt als u het niet doet, dan bidt u verkeerd. U ziet dus, dat er heel wat verkeerde motieven zijn voor het bidden, maar de genoemde voorbeelden zijn slechts het topje van de ijsberg. Ya'aqov [Jacobus] schrijft dus dat onze gebeden vaak niet verhoord worden omdat wij verkeerd bidden, maar Yochanan [Johannes] laat ons weten hoe het wel moet, dus aan welke voorwaarde onze gebeden moeten voldoen. Ik citeer opnieuw uit Het Boek: "*Wij weten dat Hij naar ons luistert als wij Hem iets vragen wat met Zijn wil overeenstemt. En als wij weten dat Hij naar ons luistert, mogen wij er ook zeker van zijn dat Hij ons geeft wat wij Hem vragen.*" (יֹחָנָן Yochanan alef [1 Johannes] 5:14-15). Bidden naar Zijn wil! Dáár gaat het dus allemaal om! Maar dan zitten we meteen met de volgende vraag: wat is Zijn wil? Ook op deze vraag geeft Yochanan [Johannes] ons het antwoord: "*Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid tegenover G'd en ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij Zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor Zijn aangezicht.*" (יֹחָנָן Yochanan alef [1 Johannes] 3:21-22). "*Bidden naar Zijn wil*" houdt dus in dat wij Zijn geboden bewaren en Hem gehoorzamen. Het naleven van de Tora is dus een absolute voorwaarde voor gebedsverhoring, want wie weigert naar de Tora te luisteren, moet weten dat G'd zijn gebed verafschuwt. Er staat immers geschreven: "*Wie zijn oor afwendt van het horen der Tora, diens gebed zelfs is een gruwel!*" (מִשְׁלֵי Mish'lei [Spreeken] 28:9). Heeft u daar wel eens bij stil gestaan? Houdt u rekening met de Tora of bent u zoals velen van mening dat u vrij bent van de wet? Iets om over na te denken.

Gebodshouding

We weten nu wat de voorwaarden zijn voor de gebedsverhoring. Maar nu het gebed zelf. Maakt het nog iets uit of we dit staande, zittend of knielend doen, hardop of zachtjes, met gevouwen of verheven handen, of zijn wij daar helemaal vrij in welke houding wij hierbij innemen? En moeten we dit perse in ons uppie doen of mag het ook samen met anderen? Dat zijn toch best wel een aantal vragen waar we niet te makkelijk over mogen denken. Gelukkig geeft G'ds Woord zelf ons duidelijke richtlijnen over het bidden, alleen moeten we wel even moeite voor doen om het hiervoor te raadplegen. Om te beginnen kent de Bijbel twee grondprincipes voor het gebed die de Hebreeuwse namen כוונה Kavana en קבע Qeva dragen. Kavana betekent zoveel als

“gerichtheid des harten” ofwel “spontaniteit” en is een benaming voor het vrije, persoonlijke gebed, dat niet op schrift gesteld is en nederig, meestal knielend, in de stilte van de binnenkamer bij de Eeuwige wordt gebracht. Qeva daarentegen betekent “het vastgelegde” en is een benaming voor het op schrift gestelde formuliergebed, dat staande wordt uitgesproken in de samenkomst. Ik zal later nog heel uitgebreid ingaan op deze beide gebedsprincipes. Het bidden met gevouwen handen is overigens onbijbels en afkomstig uit heidense religies. Ook het bidden met de handen rechtop tegen elkaar zoals men dit doet in rooms-katholieke kringen, is overgenomen uit het boeddhisme en hindoeïsme. De bijbelse manier van bidden is in knielende houding met opgeheven handen, zoals blijkt uit de volgende teksten: *“Toen Sh'lomo [Salomo] dit gehele gebed en deze smeking tot de Eeuwige beëindigd had, stond hij op van voor het altaar van Adonai uit zijn **knielende houding, waarbij zijn handen naar de hemel uitgebreid waren...**”* (מלכים א' [1 Koningen] 8:54). *“Ez'ra loofde de Eeuwige, de grote G'd, en het gehele volk antwoordde, **terwijl het de handen omhoog hief: Amen, Amen. En zij knielden en bogen zich voor de Eeuwige neder met het gelaat ter aarde...**”* (נחמיה [Nehemia] 8:7). *“Laat mijn gebed als reukoffer voor uw aangezicht staan, **het opheffen van mijn handen als avondoffer...**”* (תהלים [Psalmen] 141:2). *“Ik wil dan, dat de mannen op iedere plaats **bidden met opheffing van heilige handen**, zonder toorn en twist...”* (טימותיוס [Timotheüs] 2:8). Reeds duizenden jaren bidden Joodse gelovigen in de גלות Galut [diaspora] in de richting van Jeruzalem, want er staat geschreven: *“Wanneer Uw volk ten strijde trekt tegen zijn vijand langs de weg waarop Gij hen zendt, en zij **bidden tot de Eeuwige in de richting van de stad die Gij verkoren hebt**, en van het huis dat ik voor Uw naam gebouwd heb...”* (מלכים א' [1 Koningen] 8:44). *“Wanneer zij zich dan tot U bekeren met hun gehele hart en hun gehele ziel in het land hunner vijanden die hen weggevoerd hebben, en wanneer zij tot U **bidden in de richting van het land dat Gij hun vaders gegeven hebt, en van de stad die Gij verkoren hebt**, en van dit huis dat ik voor Uw naam gebouwd heb...”* (מלכים א' [1 Koningen] 8:48). Deze beide teksten worden herhaald in *דברי הימים ב Div'rei haYamim bet* [2 Kronieken] 6:34 en 38. Het Jodendom kent officiële gebedsvoorschriften die gebaseerd zijn op de offerdienst.

Gebedstijden

Zo worden door vrome Joden op voorgeschreven tijden drie keer per dag voorgeschreven gebeden uitgesproken. De Eeuwige verlangt naar contact met Zijn volk en daarom mochten de priesters als vertegenwoordigers van het volk tot Hem naderen door middel van de offers die in de eredienst van het oude Israël een heel centrale plaats hadden ingenomen. Het offer droeg de naam קורבן Qor'ban hetgeen is afgeleid van het woord קורב Qorav dat zoveel als “naderbij gebracht worden” betekent. Het offer was dus een middel om Adonai te kunnen naderen, om contact met Hem te hebben. Omdat het door de verwoesting van de tempel niet meer mogelijk is om de voorgeschreven offers te brengen en bovendien Yeshua de plaats van de offerdieren heeft ingenomen, werden de bloedige offers door onze gebeden vervangen. Met deze gebeden brengen wij nu lofoffers in plaats van dierenoffers gelijk ook geschreven staat: *“Wij bieden als offerstieren de belijdenis onzer lippen!”* (חושע [Hosea] 14:3). Zo bleef wel het offer als middel tot toenadering bestaan, maar veranderde de vorm waarin het offer gebracht wordt. Om dat duidelijk zichtbaar te maken liet men de voorgeschreven gebedstijden samen vallen met de offertijden in de tempel en gaf men aan deze gebedstijden zelfs de daarmee corresponderende namen, te weten שחרית Shacharit [ochtendgebed], מנחה Min'cha [middaggebed] en ערבית Ar'vit [avondgebed]. Ook het toegevoegde brandoffer, het מוסף Musaf, werd vervangen door een gebed. Zowel in תנ"ך TeNaCH [het z.g. Oude Testament] alsook in ברית החדשה B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] komen we deze gebeden op de vastgestelde tijden tegen: *“Zodra Dani'el vernomen had, dat het bevelschrift geschreven was, ging hij naar zijn huis; nu had hij in zijn bovenvertrek open vensters **aan de kant van Jeruzalem; en driemaal daags boog hij zich neder op zijn knieën en bad en loofde zijn G'd, juist zoals hij dat tevoren placht te doen...**”* (דניאל [Daniël] 6:11). *“Toen zeiden zij tot de koning: Dani'el, een van de ballingen uit Juda, heeft geen acht geslagen op u, o koning, noch*

op het verbod dat gij hebt uitgevaardigd, maar **driemaal daags verricht hij zijn gebed.**" (דניאל Dani'el [Daniël] 6:14). "Terwijl ik nog sprak **in het gebed**, kwam de man Gav'ri'el [Gabriël], die ik tevoren gezien had in het gezicht, in ijle vlucht tot vlak bij mij **op de tijd van het avondoffer.**" (דניאל Dani'el [Daniël] 9:21). Zoals blijkt uit de volgende teksten werden deze gebedsvoorschriften evengoed nog aangehouden nadat de verwoeste tempel weer herbouwd was: "En de gehele volksmenigte was buiten in **gebed op het uur van het reukoffer.**" (Lucas 1:10). "De volgende dag, terwijl dezen onderweg waren en de stad naderden, ging Keifa [Petrus] **omstreeks het zesde uur op het dak, om zijn gebed te verrichten.**" (מפעלות Mif'alot [Handelingen] 10:9). "En Cornelius zeide: Juist voor vier dagen, van dit ogenblik af gerekend, was ik **op het negende uur thuis in gebed.**" (מפעלות Mif'alot [Handelingen] 10:30). De eerste van deze reeks teksten, namelijk Daniël 6:11, laat ons duidelijk zien, dat Daniël zich nauwkeurig aan alle gebedsvoorschriften hield: hij bad in de afzondering van zijn bovenkamer, in de richting van Jeruzalem, in knielende houding, drie keer per dag, en hij sloot elk gebed af met een lofprijs.

Het onderwijs van Yeshua over het bidden

De Tal'midim [discipelen] van Yeshua waren gelovige Joden die deze gebedsvoorschriften even als Daniël zeer nauwkeurig onderhielden en omdat zij de Eeuwige lief hadden, een nauwe relatie met Yeshua onderhielden en heel dicht bij Hem waren, mogen wij er beslist van uitgaan dat zij een goed gebedsleven hadden. En toch vroegen zij Hem op een zekere dag om hen te leren bidden. Zij hadden namelijk maar al te goed gezien dat er een hemelbreed verschil was tussen de manier waarop Yeshua bad, die Zich dikwijls terugtrok op een berg om in de eenzaamheid te bidden, en de manier waarop de officiële geestelijke leiders van het volk baden, die het in uiterlijkheden en dure woorden zochten. Nu wilden de leerlingen leren bidden zoals hun Meester bad. Yeshua gaf hen een glasheldere uitleg in een systematische opbouw met duidelijke richtlijnen die ook voor u en mij van toepassing zijn. Hij zei: "Wanneer gij bidt, zult gij niet zijn als de huichelaars, want zij staan gaarne in de synagogen en op de hoeken der pleinen te bidden, om zich aan de mensen te vertonen. Voorwaar, ik zeg u, zij hebben hun loon reeds. Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader in het verborgene; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. En gebruikt bij uw bidden geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden. Wordt hun dan niet gelijk, want G'd uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt. Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood; en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren; en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen. Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij de mensen niet vergeeft, zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven!" (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 6:5-15).

Bidden vanuit verkeerde motieven

Om te beginnen keurt Yeshua het bidden vanuit verkeerde motieven af. Het bidden moet vanuit je hart komen. Daarom zegt Hij in de vertaling van Het Boek: "Wees niet zoals de huichelaars, die bidden zo dat iedereen het kan horen en zien, op de hoek van de straat en in de synagoge." U kunt in de plaats van "synagoge" ook "kerk" lezen, want zoals ik reeds bij de inleiding zei, staan ze ook daar zo te bidden dat iedereen het kan horen en zien. Daar moeten wij dus niet aan mee doen, en dan bedoel ik daarmee niet het oplezen van formuliergebeden, want daar is niets mis mee, maar het hardop uitspreken van vrije gebeden, vaak nog door elkaar heen zodat het een geroezemoes lijkt als op een receptie.

Bidden in het verborgene

Daarom zegt Yeshua ook tegen u en mij: "Als u bidt, moet u dat ergens doen waar u helemaal alleen bent. Doe de deur achter u dicht en bid in het geheim tot uw Vader. En uw Vader, Die al uw geheimen kent, zal u belonen." Dit is beslist geen vrijblijvend advies, maar een opdracht,

een מצוה Mitz'va! Hij zegt: **“Ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader in het verborgene”**, en dat is precies hetgeen reeds Elisha, die de profeet Eliyahu opvolgde, heeft gedaan: **“Toen Elisha binnengegaan was, sloot hij de deur achter hen beiden en bad tot de Eeuwige.”** (מלכים ב' M'lachim bet [2 Koningen] 4:33). Ook Keifa [Petrus] deed hetzelfde: **“Petrus zond hen allen naar buiten en knielde neder en bad.”** (Handelingen 9:40). Dat is dus precies het tegenovergestelde van een bidstond. In plaats van samen met anderen rond de tafel te zitten bidden stuur je eerst iedereen naar buiten, je sluit de deur achter hen en dan pas ga je neerknielen om te bidden. Dat is toch wel een hele andere aanpak dan wat u vanuit uw kerk gewend bent, en het is niet Werner die dit zegt, maar Yeshua zelf! Uw hemelse Vader wil dat u met Hem alleen bent als u met Hem praat, daar hoeft echt niemand anders bij te zijn. Bidden is immers een vertrouwelijk gesprek onder vier ogen met de hoogste Baas. Als u op kantoor een vertrouwelijk gesprek heeft met de directeur of chef dan doet u dat ook niet op de afdeling waar alle collega's bij zitten, maar achter gesloten deuren. Een bidstond lijkt derhalve meer op een vergadering dan op een persoonlijk gesprek en geniet daarom echt niet G'ds voorkeur. Daarom zegt Hij: **“Just the two of us!”** Bovendien heeft het gebed in afzondering nog het voordeel dat je alles mag uiten wat je dwars zit zonder daarop aangekeken te worden. Je kan door niemand gestoord worden en je kan de Eeuwige ook niet om de tuin leiden door onwaarheid te spreken, door het mooier of erger te maken dan het is, want G'd weet alles! In de verborgenheid kan je veel beter met je aandacht bij de Eeuwige zijn, en je kunt dan ook veel beter openstaan voor G'd en je naaste, zonder bijbedoelingen. Daarom zegt Yeshua tegen ons: bid in het verborgene, niet in bijzijn van anderen, niet in het openbaar. Weet u, er is een verhaal waarin een man vertelt dat hij altijd naar een open plek in het bos gaat om tot G'd te bidden. **“Waarom doe je dat”,** vraagt iemand hem, **“G'd is toch overal?”** De man antwoordt: **“G'd is wel overal bij mij, maar ik ben niet overal bij G'd.”** Dat zijn wijze woorden. Het is maar al te waar. Voor het bidden hebben we stilte nodig, een plek waar je alleen bent, waar je rust vindt, weg van de drukte, waar niemand je ziet en niemand je hoort dan je hemelse Vader alleen! Probeer het maar om een plekje voor het persoonlijk gebed te vinden: in het bos of in een park, wandelend in de middagpauze of onderweg in de file. Mijn vrouw bidt vaak in de nacht als ze niet kan slapen. U kunt het advies van Yeshua ook heel letterlijk opvolgen en u in een kamer terugtrekken die op slot kan. Yeshua zelf trok Zich altijd terug in de natuur, want daar was Hij nog dichterbij Zijn Vader. Laten we ook daarin Zijn voorbeeld navolgen: **“En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar alleen.”** (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 14:23). **“Toen ging Yeshua met hen naar een plaats, genaamd Getsemane, en Hij zeide tot de discipelen: Zet u hier neder, terwijl ik heenga om daar te bidden.”** (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 26:36). **“En Hij ging een weinig verder en Hij wierp Zich met het aangezicht ter aarde en bad, zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.”** (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 26:39). **“Wederom, ten tweeden male, ging Hij heen en bad, zeggende: Mijn Vader, indien deze beker niet kan voorbijgaan, tenzij dan dat Ik die drinke, uw wil geschiede!”** (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 26:42). **“En Hij liet hen daar en ging wederom heen en bad ten derden male, opnieuw dezelfde woorden sprekende.”** (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 26:44). **“En vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op en ging naar buiten en Hij ging heen naar een eenzame plaats en bad aldaar.”** (Marcus 1:35). **“En toen Hij afscheid van hen genomen had, ging Hij naar de berg om te bidden.”** (Marcus 6:46). **“En Hij ging een weinig verder, en Hij wierp Zich ter aarde en bad, dat, indien het mogelijk ware, die ure aan Hem zou voorbijgaan...”** (Marcus 14:35). **“En wederom ging Hij heen en bad, dezelfde woorden sprekende.”** (Marcus 14:39). **“Doch Hij trok Zich terug in de eenzame plaatsen om te bidden.”** (Lucas 5:16). **“En het geschiedde in die dagen, dat Hij naar het gebergte ging om te bidden, en Hij bracht de nacht door in het gebed tot G'd.”** (Lucas 6:12). **“En het geschiedde, terwijl Hij in het gebed alleen was, dat de discipelen in zijn nabijheid waren...”** (Lucas 9:18). **“En het geschiedde ongeveer acht dagen na deze woorden, dat Hij Keifa [Petrus] en Yochanan [Johannes] en Ya'aqov [Jakobus] medenam en de berg opging om te bidden.”** (Lucas 9:28). **“En Hij zonderde Zich van hen af, ongeveer een steenworp ver, knielde neder en bad.”** (Lucas 22:41). **“En Hij stond op van het gebed en ging tot zijn discipelen en Hij vond hen slapende van droefheid.”** (Lucas 22:45). Later volgden dezelfde discipelen het voorbeeld van hun Meester op om in de verborgenheid te bidden, zoals

wij o.a. in Handelingen 10:9 kunnen lezen: “De volgende dag, terwijl dezen onderweg waren en de stad naderden, ging Keifa [Petrus] omstreeks het zesde uur **op het dak, om zijn gebed te verrichten.**” Laten ook wij dit voorbeeld opvolgen om ons voor onze gebeden terug te trekken op een stille plek waar we met onze Vader onder vier ogen kunnen praten. Er zijn echter twee uitzonderingen voor het vrije gebed, waarin het juist noodzakelijk is om in bijzijn van anderen hardop te bidden: voor het opdragen en afsluiten van een samenkomst en voor het zegenen van een of meerdere personen bij speciale gelegenheden.

Stille gebeden

Soms is het niet mogelijk om ons voor het gebed af te zonderen, zoals bijvoorbeeld in de bedrijfskantine. In dat geval kunnen wij in bijzijn van anderen stilletjes bij onszelf bidden zonder aanstoot te geven. In de rooms-katholieke kerk is het vanouds gebruikelijk om de privé-gebeden in tegenstelling tot de liturgische gebeden niet hardop, maar stilletjes, in gedachten, uit te spreken. Dat is beslist geen roomse dwaling zoals door velen verondersteld wordt, maar berust op bijbelse basis. Ik zal even twee voorbeelden noemen. Laten we beginnen in de TeNaCH, want daar lezen wij in שמ׳אל א׳ Sh'mu'el alef [1 Samuël] 1:9-10 en 12-13 het volgende: “Eens, nadat men te Shilo gegeten en gedronken had, stond Chana op (de priester Eli zat op een stoel bij de deurpost van de tempel van Adonai) en bitter bedroefd bad zij tot de Eeuwige en weende zeer. - Toen zij lang bleef **bidden** voor het aangezicht van Adonai, lette Eli op haar mond; en omdat Chana **bij zichzelf** sprak en slechts haar lippen zich bewogen, maar **haar stem niet te horen was**, dacht Eli, dat zij dronken was.” Chana ging dus niet hardop bidden, maar stilletjes bij zichzelf. Het tweede voorbeeld vinden wij in B'rit haChadasha, namelijk in het verhaal van de Farizeeër en de tollenaar: “Twee mensen gingen op naar de tempel om te bidden; de een was een Farizeeër de ander een tollenaar. De Farizeeër stond en bad dit **bij zichzelf**: O G'd, ik dank U, dat ik niet zo ben als de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers, of ook als deze tollenaar...” (Lucas 18:10-11). U ziet dat ook deze Farizeeër, die vanzelfsprekend de Joodse gebedsvorschriften naleefde en dus ongetwijfeld ook alle voorgeschreven gebeden hardop uitgesproken zal hebben, hier in de Tempel niet hardop stond te bidden, maar stilletjes bij zichzelf. Waarom? Omdat het geen liturgisch gebed, maar een privé-gebed was dat niet voor de oren van mensen bestemd was. En dat lijkt mij wel logisch, want het zou nogal tactloos geweest zijn om de arme tollenaar hardop af te kraken waar hij bij stond. Maar ook Chana sprak een privé-gebed uit, want zij smeekte de Eeuwige om een zoon. Vrije gebeden dienen dus in verborgenheid uitgesproken te worden of als dat niet mogelijk is, stilletjes bij zichzelf. In sommige kerkdiensten is het de gewoonte om na de voorbeden een of meer momenten van stilte te hebben. Gemeenteleden hebben dan de ruimte om dat waarom globaal gebeden werd persoonlijk toe te spitsen, om te gedenken voor G'ds aangezicht wat hen bijzonder op het hart ligt. Als er bijvoorbeeld gebeden wordt voor de zieken van de gemeente kan ieder in dat ogenblik van stilte zich de namen in herinnering roepen van zieken en lijdenden met wie hij of zij zich bijzonder verbonden weet. Dit gebruik verbindt het gemeenschappelijke en het persoonlijke: het persoonlijk gebed wordt gedragen door het gebed van de gemeente. Dit gebruik is ontleend aan de stille Amida in de synagoge. עמידה Amida betekent letterlijk ‘het staan’ en is één van de benamingen voor het hoofdgebed, dat samen met het Sh'ma de kern vormt van het dagelijkse gebed. Het wordt driemaal gezegd: 's morgens, 's middags en 's avonds. De naam Amida is ontleend aan het feit dat het gebed staande wordt gezegd, met de voeten tegen elkaar. Andere benamingen zijn: het Achttiengebed ofwel שמונה עשרה Sh'mone-Esre, omdat het oorspronkelijk is samengesteld uit achttien zegenspreuken, en **het stille gebed**, omdat het door de gelovige in tegenstelling tot de andere gebeden niet hardop wordt gezegd, maar stilletjes bij zichzelf. Op Shabat en de feestdagen heeft de stille Amida een aan de betreffende dag aangepaste inhoud. Bij Shacharit en Min'cha herhaalt de Chazan het Sh'mone-Esre gebed hardop nadat de gemeente klaar is met het stille gebed. Laat u dus niet aanpraten dat stille gebeden onbijbels zouden zijn.

Geen omhaal van woorden gebruiken

Een andere les die Yeshua ons leert is om geen omhaal van woorden te gebruiken zoals de Goyim doen (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 6:7). Ik citeer opnieuw uit Het Boek: “Als u bidt doe dat dan niet langdradig en met zinloze woorden, zoals de andere volken doen. Want die denken

dat hun gebeden worden verhoord als zij veel woorden gebruiken. Vergeet niet dat uw Vader precies weet wat u nodig hebt, al voor u Hem erom vraagt!” Ook in de תלמוד Talmud wordt de vraag naar de lengte van een gebed aan de orde gesteld. In סנהדרין Sanhedrin 98a lezen we het volgende: *“Eens leidde een Tal'mid [leerling] de openbare eredienst in aanwezigheid van Rav Eli'ezer [rabbi Eliëzer] en bleef heel lang bidden. Toen klaagden de andere Tal'midim [leerlingen] bij Rav Eli'ezer en zeiden: Wat is dat toch voor een gebedsverlenger! Maar Rav Eli'ezer antwoordde: Heeft hij werkelijk langer gebeden dan onze meester Moshe [Mozes], van wie er in דברים D'varim [Deuteronomium] 9:25 staat, dat hij veertig dagen en nachten lang gebeden heeft? Een andere keer was er weer een Tal'mid [leerling] die de openbare eredienst leidde in aanwezigheid van Rav Eli'ezer; maar hij hield de dienst nogal kort. Toen klaagden de andere Tal'midim [leerlingen] bij Rav Eli'ezer en zeiden: Wat is dat toch voor een gebedsverkorter! Maar Rav Eli'ezer antwoordde: Heeft hij werkelijk korter gebeden dan onze meester Moshe [Mozes], van wie er in במדבר B'mid'bar [Numeri] 12:13 staat, dat hij een gebed heeft uitgesproken van maar vijf woorden?”* Yeshua zegt dat wij geen omhaal van woorden moeten gebruiken. Laten we dit dan ook niet meer doen! Kort maar krachtig is het beste bidden, want Adonai heeft aan een half woord genoeg.

Bidden in de naam Yeshua

Ik wil dit eerste deel van deze bijbelstudie afsluiten met de belangrijkste richtlijn voor het bidden die wij als messiaanse gelovigen van de Eeuwige gekregen hebben, namelijk dat wij moeten bidden in de naam van Yeshua, niet in de Griekse variant van Zijn naam, maar in Zijn echte naam die door Zijn engel in het Hebreeuws bekend gemaakt is, de naam Yeshua, want naast het naleven van de Tora is dit namelijk de ultieme voorwaarde voor gebedsverhoring! Onze gebeden moeten dus niet *aan* Yeshua gericht zijn, wat door onwetendheid maar al te vaak gebeurt, maar we moeten *in Zijn naam* bidden tot de Vader. Hijzelf heeft ons deze laatste instructie gegeven op de avond voor Zijn lijden en sterven: *“En te dien dage zult gij Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, **als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in Mijn naam.** Totnogtoe hebt gij niet om iets gebeden in Mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij. Dit heb Ik in beelden tot u gesproken; er komt een ure, dat Ik niet meer in beelden tot u zal spreken, maar u vrijuit over de Vader spreken zal. **Te dien dage zult gij in Mijn naam bidden** en Ik zeg u niet, dat Ik de Vader voor u vragen zal, want de Vader zelf heeft u lief, omdat gij Mij hebt liefgehad en geloofd hebt, dat Ik van G'd ben uitgegaan.”* (יוחנן Yochanan [Johannes] 16:23-27). **“Bidt en u zal gegeven worden!”** (Lucas 11:9-13).

Werner Stauder